

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Арсірій Руслан Олександрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій статті 8, частинам першій, другій статті 55, частині другій статті 61, статті 62, частині другій статті 64, частині п'ятій статті 83, частині першій статті 93, частині другій статті 125, частинам першій, другій, четвертій статті 126 Конституції України (конституційність) Закону України „Про ліквідацію Окружного адміністративного суду міста Києва та утворення Київського міського окружного адміністративного суду“ від 13 грудня 2022 року № 2825-ІХ (далі – Закон № 2825) та Закону України „Про внесення зміни до розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 13 грудня 2022 року № 2826-ІХ (далі – Закон № 2826).

На думку автора конституційної скарги, „жодна з передбачених законодавством підстав для ліквідації Окружного адміністративного суду міста Києва у зв'язку із ухваленням Закону № 2825 не має місця в об'єктивній дійсності, тобто – відсутня. Крім того в Законі № 2826, що змістовно пов'язаний із Законом № 2825, також не визначено будь-якої законної підстави для ліквідації суду. <...> Закон № 2825 не розв'язує питання правового статусу та подальшої діяльності суддів Окружного адміністративного суду міста Києва.“

За твердженням суб'єкта права на конституційну скаргу, розділ II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 2825 сформульований таким чином, що „він обмежує у праві на доступ до правосуддя та судовий захист фізичних та юридичних осіб, що не лише суперечить частинам першій та другій статті 55 Конституції України, а й не виключає збільшення кількості звернень до Європейського суду з прав людини зі скаргами на тривалість адміністративного провадження та на відсутність у національному законодавстві в Україні ефективного засобу юридичного захисту“.